

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกทำให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยมีการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วยอย่างรวดเร็ว สิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการนำพาประเทศให้ก้าวไปอย่างมั่นคงท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกคือ การเร่งพัฒนาคนในชาติให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การศึกษาถือเป็นกระบวนการสำคัญที่จะช่วยให้คนสามารถปรับตัวและพัฒนาตนอย่างมีคุณภาพ ดังนั้นการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545:12-16) หมวด 4 (มาตรา 22) แนวทางจัดการศึกษา จึงได้กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาจะต้องมุ่งพัฒนาคนให้เต็มไปด้วยศักยภาพโดยต้องให้เกิดการพัฒนาที่สมดุลทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนเรียนรู้วิธีแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

ในการจัดการศึกษาจะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของการพัฒนา จัดให้มีรูปแบบและวิธีที่หลากหลาย เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ทั้งนี้ การเรียนรู้จะต้องบูรณาการในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้คือ ปลูกฝังจิตสำนึกที่ต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ เคารพกฎหมาย ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ ส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิดการแก้ปัญหา โดยเน้นประสบการณ์และการฝึกปฏิบัติ การเรียนรู้โดยผสมผสานความรู้ คุณธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รวมถึงการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยให้ครอบครัวและชุมชนมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ และส่งเสริมให้สามารถวิจัยและพัฒนาเรื่องการเรียนรู้ของผู้เรียน

การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้เปิดโอกาสให้ บิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (มาตรา 24) ฉะนั้น บิดามารดาและผู้ปกครองจะต้องปรับเปลี่ยน ความคิดในการฝากบุตรหลานไว้ในความดูแลของครูมาเป็นผู้ร่วมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้ปกครองควรจะมีบทบาท คือ กำหนดแผนการเรียนรู้ของผู้เรียนร่วมกับครูและผู้เรียน มีส่วนร่วมในการกำหนดสาระของหลักสูตรสถานศึกษา และกำหนดแผนพัฒนาสถานศึกษาหรือ ธรรมเนียมสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ อบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ ให้ความรักความอบอุ่น ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่างๆ ของ ผู้เรียน สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสม ร่วมมือกับครูและผู้เกี่ยวข้อง ประสานงาน ป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้เรียน พัฒนา ตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีความรู้คู่คุณธรรม เป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อนำครอบครัวไปสู่ สถาบันแห่งการเรียนรู้ และมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และการประเมิน การจัดการศึกษาของสถานศึกษา

ลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา เป็นวิธีการเรียนที่มุ่งเน้นการถ่ายทอดเนื้อหาวิชา มากกว่าการเรียนรู้จากสภาพเป็นจริง และไม่เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้พัฒนา การคิดวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังขาดการเชื่อมโยง ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ทันสมัยที่ทำให้ผู้เรียนใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตให้ เหมาะกับบริบทและสภาพแวดล้อมในสังคม และครูผู้สอนมักให้ความสำคัญกับศาสตร์ที่พัฒนา สมองซีกซ้ายมากเกินไป เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ โดยละเลยการพัฒนาสมองซีกขวา อันได้แก่ ศิลปะ ดนตรี กีฬา และจริยธรรม (ศิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์ 2546:14)

สมองของผู้เรียนจะสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ทุกสาขาวิชา ความคิดต่างๆ ทักษะเจตคติ หรือความเชื่อได้ดี เมื่อได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นำเสนอผู้เรียนในลักษณะบูรณาการจะทำให้ ผู้เรียนมองเห็นรูปแบบและความสัมพันธ์ นักเรียนสามารถเชื่อมโยงผสมผสานสาระความรู้ต่างๆ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจสิ่งต่าง ๆ อย่างแจ่มแจ้ง เกิดความหมายและนำไปใช้ได้ก็ต่อเมื่อความรู้และ ความคิดย่อย ๆ ประสานสัมพันธ์และเชื่อมโยงกัน จนสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งนั้นกับ สิ่งอื่นรอบตัวซึ่งมีผลให้เกิดการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้มาจัดระบบระเบียบใหม่ให้ เหมาะสมกับตน เป็นองค์รวมของความรู้ของตนเองและในการสอนต้องให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการ เชื่อมโยงความคิดขึ้นในเนื้อหา ด้วยการใช้วิธีการหลากหลาย ซึ่งเป็นการบูรณาการทั้งด้านเนื้อหา สาระและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการจะช่วยให้ นักเรียนเชื่อมโยงสิ่งที่เรียน เข้ากับชีวิตจริงได้ และในทางกลับกันก็สามารถเชื่อมโยงเรื่องจริงของชีวิตจริงภายนอกห้องเรียนเข้ากับ

สิ่งที่เรียนได้ ทำให้นักเรียนเข้าใจว่าสิ่งที่ตนเรียนมีประโยชน์หรือนำไปใช้ได้จริง ซึ่งเหตุผลที่สนับสนุนการบูรณาการหรือเชื่อมโยงวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกันคือ สิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงไม่จำกัดว่าจะเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เราจำเป็นต้องใช้ความรู้และทักษะจากหลายวิชามาร่วมกันแก้ปัญหา การเรียนรู้เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในลักษณะเชื่อมโยงสัมพันธ์กันจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างวิชา และความสัมพันธ์ของวิชาต่าง ๆ เหล่านั้นกับชีวิตจริง การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ จะช่วยให้นักเรียนเกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างความคิดรวบยอดในศาสตร์ต่าง ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย เป็นการสอนที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงความคิดรวบยอดจากหลาย ๆ สาขาวิชาเข้าด้วยกันซึ่งมีประโยชน์หลายอย่างที่สำคัญที่สุด คือ ช่วยให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้กระบวนการเรียนการสอนในหลักสูตรแบบบูรณาการสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างความรู้โดยผู้เรียนและการเรียนการสอนแบบบูรณาการสามารถตอบสนองต่อความสามารถของผู้เรียน ซึ่งมีหลายด้าน เช่น ภาษา คณิตศาสตร์ การมองเห็นที่ ความคล่องของร่างกายและการเคลื่อนไหวดนตรี สังคม หรือมนุษยสัมพันธ์ และความรู้ความเข้าใจตนเอง (ธีระชัย ปุณณโชติ 2540:14)

การจัดกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนในเรื่องที่เกี่ยวกับบริบทของชุมชนที่นักเรียนอาศัยเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้สิ่งที่อยู่รอบตัว บริบทของชุมชนโดยเฉพาะปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ประกอบกับการจัดการเรียนการสอนไม่ว่าจะจัดรูปแบบใดก็ตาม ครูผู้สอนจะต้องบูรณาการระหว่างความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และการกระทำ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนทั้งการพัฒนาจิตใจเพื่อให้ผู้สอนและผู้เรียนมีความสุข (ธีระชัย ปุณณโชติ 2532:15-16)

การบูรณาการหรือการสร้างเชื่อมโยงระหว่างวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรจะช่วยให้นักเรียนตระหนักว่าองค์ความรู้ที่ผู้เรียนจะได้รับจากสถานศึกษานั้นมีประโยชน์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงจากสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมือนกันในแต่ละพื้นที่ อัตราการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่ไม่เท่ากัน การนำหลักสูตรจากส่วนกลางมาใช้จึงไม่มีความเหมาะสมกับตัวเด็ก เนื้อหาสาระของหลักสูตรส่วนกลางบางครั้งไกลตัวเด็กเกินไปไม่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ในท้องถิ่นของเด็ก ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความหลากหลาย เพื่อพัฒนาผู้เรียนเต็มตามศักยภาพของแต่ละคน ซึ่งสอดคล้องกับความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ตามหมวด 4 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ได้หลักสูตรที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น โดยเฉพาะการจัดการศึกษาของโรงเรียนวัดศรีวิเทศสังฆาราม ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในอำเภอสะเดา อันเป็นพื้นที่ของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

พื้นที่จังหวัดสงขลา ดังนั้นการจัดการศึกษาของโรงเรียนวัดศรีวิเทศสังฆารามจึงจำเป็นต้องมีการบูรณาการบริบทชุมชนอันได้แก่ กลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ที่มีการบูรณาการนำองค์ความรู้มาเป็นฐานอีกทั้งกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลายังเป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่ มีสาระการเรียนรู้และองค์ความรู้ที่หลากหลาย เช่น ประวัติความเป็นมาของพื้นที่แต่ละพื้นที่ สถาปัตยกรรมศาสตร์ โครงสร้างทางธรณีวิทยา ลักษณะภูมิประเทศ แหล่งน้ำทางธรรมชาติ พืชพรรณธรรมชาติ และสัตว์ป่า สภาพเศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติ และการใช้ทรัพยากร สภาพสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่

จากองค์ความรู้ดังกล่าวในการค้นหาศักยภาพ ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้มีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนและเกี่ยวข้องในการค้นหาศักยภาพของชุมชน จึงมีความสนใจในการค้นหาองค์ความรู้เกี่ยวกับกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาและนำองค์ความรู้ที่ได้สืบค้นมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเล็งเห็นความสำคัญในการจัดการศึกษาในลักษณะของการบูรณาการในทักษะทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่ผู้วิจัยเชื่อว่าสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าการจัดการเรียนรู้แบบเดิม กล่าวคือ ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาองค์ความรู้จากประสบการณ์จริงที่ใกล้ตัวนักเรียน ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้ การดำรงชีวิต และการอยู่ร่วมกันในสังคม ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้แก้ปัญหา ตัดสินใจที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง ซึ่งทำให้ผู้เรียนเข้าใจลักษณะองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่แต่ละพื้นที่ นอกจากนี้สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเข้าใจสภาพ ปัญหาสังคมได้เป็นอย่างดี สามารถทำให้ผู้เรียนรักและหวงแหนกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ตลอดจนเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ทักษะภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ ในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยแบบบูรณาการ ภายใต้บริบทชุมชน :
กรณีกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อค้นหาศักยภาพของชุมชนในการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา
2. เพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากการค้นหาศักยภาพชุมชนมาจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนรู้แบบบูรณาการกิจกรรมจากองค์ความรู้กลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ของโรงเรียนขยายโอกาสในอำเภอสะเดา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สงขลา เขต 3 จำนวน 80 คน (ที่มา <http://www.sk3.go.th> เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2550)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนวัดศรีวิเทศสังฆาราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3 จำนวน 30 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive selection)

3. ระยะเวลาในการทดลอง

ใช้เวลาในการวิจัยทั้งหมด 10 ชั่วโมง ชั่วโมงละ 60 นาที โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอน กลุ่มทดลอง ในรายวิชาภาษาไทย (ท31101)

4. องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา คือ องค์ความรู้ที่ได้จากการค้นหา ศักยภาพของชุมชนที่เกี่ยวกับสภาพกายภาพของอำเภอสะเดา สภาพภูมิศาสตร์ สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคมและวัฒนธรรม เพื่อใช้ในการทดลอง โดยคัดเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับสาระและ มาตรฐานการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

5.1 แบบสัมภาษณ์

5.2 แผนการจัดการเรียนรู้

5.3 แบบฝึกทักษะทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

5.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

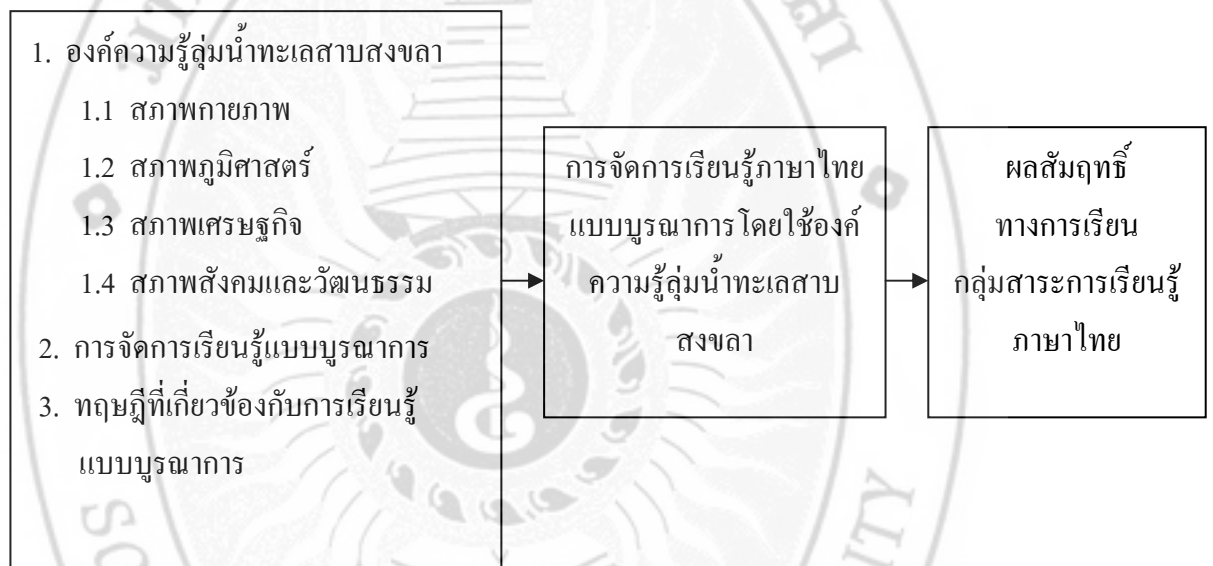
6. ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรที่จะศึกษาค้นคว้า

6.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเชิงเนื้อหาองค์ความรู้ กลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

6.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยแบบบูรณาการ ภายใต้บริบทชุมชน กรณีลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 80/80
2. นักเรียนที่เรียนรู้แบบบูรณาการเชิงเนื้อหาจากองค์ความรู้ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง การนำสาระองค์ความรู้ที่ได้จากการค้นหาค้นคว้ามาจัดกิจกรรม โดยบูรณาการในกระบวนการเรียนการสอนภาษาไทยอันได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
2. บริบทชุมชน หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับชุมชนในด้านประวัติศาสตร์ของพื้นที่ สภาพภูมิศาสตร์ สภาพเศรษฐกิจ และสภาพสังคมและวัฒนธรรม
3. ทักษะทางภาษา หมายถึง การเรียนรู้ด้านทักษะและกระบวนการที่เกิดจากการฝึกฝนในแต่ละแผนการเรียนรู้ด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนที่มีความสัมพันธ์กัน
4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดศรีวิเทศสังฆาราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3
5. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถด้านทักษะทางภาษาที่มีข้อคำถามที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
7. แบบฝึกทักษะทางภาษา หมายถึง แบบฝึกที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นเพื่อจะใช้ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับทักษะทางภาษา
8. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งระบุ เวลา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการวัดผลและประเมินผล สื่อ และแหล่งเรียนรู้
9. การประเมินผลเชิงปริมาณ หมายถึง การประเมินผลที่ได้จากการนำคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาประเมินผล

10. เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หมายถึง เกณฑ์ที่ผู้วิจัยใช้แบบมาตรฐาน พิจารณาประสิทธิภาพของนวัตกรรม (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2540:101-102)

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่างการปฏิบัติจากการใช้นวัตกรรมได้ถูกต้องร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการใช้นวัตกรรมได้ถูกต้องร้อยละ 80

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภายใต้บริบทชุมชน : กรณีลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในครั้งนี้มีประโยชน์และความสำคัญดังนี้

1. ได้องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา
2. ได้นำองค์ความรู้จากการค้นหาศักยภาพของชุมชนไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่เกี่ยวข้องกับลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในเกณฑ์ที่สูงขึ้น
4. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่เกี่ยวข้องกับบริบทชุมชน: ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาไปใช้ในการดำเนินชีวิตและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข